

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENI
DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA CYWILNEGO
(SYMULACJA EGZAMINU RADCOWSKIEGO)

Sprawa dotyczy skargi pauliańskiej, po rozpoznaniu której Sąd I instancji przejął, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, jednak jedynie w stosunku do pozwanej Iwony Szulc zastosował domniemanie z art. 527 § 3 k.c., co pozwoliło przyjąć, że pozwana ta wiedziała że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela i uwzględnić co do niej powództwo.

W odniesieniu do pozostałych pozwanych Sąd I instancji stwierdził, że nie ma podstaw do ustalenia, że wiedzieli oni lub mogli dowiedzieć się, przy zachowaniu należytej staranności, że dłużnik działał z pokrzywdzeniem wierzyciela, w tym nie zastosował domniemania z art. 527 § 3 k.c. wobec pozwanego ja Mirosława Guśc, mimo że ten jest synem dłużnika.

Sąd I instancji przejął nadto, że skarga pauliańska nie ma zastosowania do zgodnego wniosku o podział spadku złożonego w postępowaniu sądowym oraz, że sprzedaż nieruchomości za cenę odpowiadającą około 1/6 jej wartości nie jest czynnością nieodpłatną w znaczeniu art. 528 k.c.

Problemy merytoryczne :

1. skarga pauliańska ma zastosowanie do zgodnego wniosku stron o podział spadku złożonego w postępowaniu sądowym – uchwała Sądu Najwyższego z 17 czerwca 2010r. w sprawie III CZP 47/10;
2. sprzedaż nieruchomości za cenę odpowiadającą około 1/6 jej wartości jest czynnością nieodpłatną w znaczeniu art. 528 k.c. – wyrok Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r. w sprawie IV CSK 624/10;
3. otrzymanie przez dłużnika w związku z dokonaną czynnością prawną ekwiwalentu nieosiągalnego przez wierzyciela w drodze egzekucji, co zazwyczaj dotyczy otrzymanych przez dłużnika pieniędzy, nie wyklucza zasadności skargi pauliańskiej - wyrok Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2017 r. w sprawie IV CSK 194/16

Proponowany zakres zaskarżenia:

- punkt II. wyroku oraz punkt III. i IV. wyroku

(rozstrzygnięcie w punkcie IV. wyroku dotyczy co prawda zasądzenia kosztów na rzecz powódki, jednakże koszty te zostały zasądzone przy uwzględnieniu błędnej stawki wynagrodzenia za czynności radców prawnych)

Przy tak sformułowanym zakresie zaskarżenia wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi: pozwany ad.1 – 20.000 zł, ad.2 – 43.000 zł , ad.3 – 52.000, ad. 4 – 74.000 zł (w.p.z. przy współuczestnictwie formalnym nie podlegają sumowaniu, a skoro wartość zaskarżonych czynności jest wyższa od chronionej wierzytelności o w.p.z. decydować będzie wartość zaskarżonych czynności)

Proponowane wnioski :

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, ewentualnie zmiana wyroku w:
 - punkcie II. poprzez uwzględnienie powództw w odniesieniu do pozwanych Tomasza Laskowskiego, Marty Zduńskiej i Mirosława Guść,
 - w punkcie III. poprzez zasądzenie od tych pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
 - w punkcie IV. poprzez zasądzenie od pozwanej Iwony Szulc na rzecz powódki kosztów postępowania w kwocie 3.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
 - oraz zasądzenie od pozwanych Tomasza Laskowskiego, Marty Zduńskiej i Mirosława Guść na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W treści apelacji powinien również znaleźć się wniosek złożony w trybie artykułu **380 k.p.c.** o rozpoznanie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 września 2022 r. o pominięciu dowodu z zeznań świadka Moniki Winnickiej i dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z tych zeznań.

Proponowane zarzuty:

- I. w zakresie naruszania prawa procesowego skutkującego **nieważnością postępowania poprzez pozbawienie strony możliwości obrony** - naruszenie artykułu 316 § 2 k.p.c. poprzez nie otwarcie rozprawy, pomimo usprawiedliwienia niestawienia pełnomocnika powódki na ostatnim terminie rozprawy w dniu 23 listopada 2022 r.;
- II. **błędne ustalenie faktyczne, będące wynikiem naruszenia przepisów prawa procesowego:**
 - a. że pozwany Tomasz Laskowski nie wiedział, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, na skutek naruszenie art. 233 § 1 k.c. przez uznanie za wiarygodne zeznań świadka Jana Piaseckiego oraz przesłuchania pozwanego Tomasza Laskowskiego, który wprost wskazał na posiadaną wiedzę w zakresie sytuacji finansowej dłużnika i celu czynności, pomimo, że dowody te były ze sobą w tym zakresie sprzeczne, a zeznania świadka Jana Piaseckiego nie są wiarygodne, gdyż pozostają sprzeczne z treścią przesłuchania wszystkich pozwanych, a nadto świadek ma oczywisty interes w utrzymywaniu, że nie dokonał czynności prawnych w okolicznościach uzasadniających uwzględnienie skargi pauliańskiej;

- b. że pozwana Marta Zduńska nie wiedziała, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela na skutek naruszenie art. 233 § 1 k.c. przez uznanie za wiarygodne zeznań świadka Jana Piaseckiego oraz przesłuchania pozwanej Marty Zduńskiej, która wprost wskazała na posiadaną wiedzę w zakresie sytuacji finansowej dłużnika i celu czynności, pomimo, że dowody te były ze sobą w tym zakresie sprzeczne, a zeznania świadka Jana Piaseckiego nie są wiarygodne, gdyż pozostają sprzeczne z treścią przesłuchania wszystkich pozwanych, a nadto świadek ma oczywisty interes w utrzymywaniu, że nie dokonał czynności prawnych w okolicznościach uzasadniających uwzględnienie skargi pauliańskiej;
- c. że pozwany Mirosław Guść nie pozostawał z dłużnikiem w bliskim stosunku, na skutek:
- **naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.** przez uznanie za wiarygodne w tym zakresie dowodu z zeznań świadka Jana Piaseckiego oraz przesłuchania pozwanego Mirosława Guścia, pomimo że zeznania te były w tym zakresie niespójne, albowiem pozwany wskazywał, że nie utrzymuje ze świadkiem kontaktów od 8 lat, zaś świadek okres ten określił na 15 lat, wskazali oni także inne przyczyny nieutrzymywania kontaktów, a nadto zeznania świadka Jana Piaseckiego nie są wiarygodne, gdyż pozostają sprzeczne z treścią przesłuchania wszystkich pozwanych, a nadto świadek ma oczywisty interes w utrzymywaniu, że nie dokonał czynności prawnych w okolicznościach uzasadniających uwzględnienie skargi pauliańskiej;
 - **naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.** przez newszechstronną ocenę dowodów i brak oceny dowodu z przesłuchania pozwanej Marty Zduńskiej, która wskazała, że pozwany Mirosław Guść utrzymuje z ojcem normalne stosunki oraz dowodu z faktury Vat nr 2341/19, pomimo braku postanowienia o pominięciu tego dowodu stosownie do artykułu 243¹ k.p.c.
 - **naruszenia art. 235² pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 205¹² § 2 k.p.c. i art. 205³ § 2 k.p.c.** przez pominięcie dowodu zeznań świadka Moniki Winnickiej

III. inne naruszenia przepisów prawa procesowego, mające wpływ na rozstrzygnięcie:

- naruszenie § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz.1804 z późn. zm.)

IV. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- **art. 528 k.c.** przez jego niezastosowanie wobec uznania, że umowa zawarta pomiędzy dłużnikiem, a pozwanym Tomaszem Laskowskim nie była

czynnością nieodpłatną;

- **art. 527 § 1 k. c.** przez jego niezastosowanie i uznanie, że przepis ten nie ma zastosowania do zgodnego wniosku o dział spadku;
- **art. 527 § 3 k.c.** przez jego niezastosowanie wskutek uznania, że pozwany Mirosław Guść obalił domniemanie wskazane w tym przepisie poprzez wykazanie, że nie jest on osobą będącą w bliskim stosunku z dłużnikiem;
- **art. 527 § 1 k.c.** przez jego niezastosowanie i przyjęcie, że fakt zapłaty przez pozwanego za nabytą od dłużnika wierzytelność wyłącza zastosowanie tej normy, mimo że środki pochodzące z zapłaty nie pozostawały w majątku dłużnika w sposób pozwalający na zaspokojenie się z nich wierzyciela;
- **art. 527 § 1 k.c.** przez jego niezastosowanie i oddalenie powództwa wobec pozwanych Tomasza Laskowskiego, Marty Zduńskiej i Mirosława Guść.